

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan oplyse, at lige i dette øjeblik der er der 25.360, der har protesteret, og det er det tavse flertal, som heldigvis ikke er helt tavst. Men at kalde ønsket hos de mennesker, som enkeltvis en gang imellem kommer med fuldstændig fjollede ønsker om navneforandring til plage for præster og kordegne, for det tavse flertals røst og implementere disse ønsker i en lov – for det er jo det, man reelt har gjort, efter hvad embedsmanden Michael Jørgensen i Familiestyrelsen, tidligere Civilretsdirektoratet, har oplyst – er fuldstændig galt.

Jeg har sjældent hørt en så indholdsløs og forvirret ordførertale. Hr. Per Ørum Jørgensen taler om, at parret, som lever sammen, skal skabe sig en ny identitet. Jamen hvad er det for noget? En identitet er ikke noget, man skaber på grundlag af en eller anden privat værdi, man har opfundet. En identitet er noget, man får givet historisk, bl.a. gennem sit navn.

Til sidst vil jeg sige, at hr. Per Ørum Jørgensen har fuldstændig ret, når han siger, at det ikke er os politikere, der har fundet på det. Det er simpelt hen ministre, der har overtaget det, som embedsværket har påpraktet dem, og bare nikket fromt til det hele uden at have nogen som helst holdning. Jeg tror ikke, at De Konservative er blevet kulturradikale, for kulturradikalitet er dog en eller anden form for holdning, men det her er total holdningsløshed.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Så kan jeg lige først svare på spørgsmålet fra hr. Kim Christiansen, om vi vil tage navnene tilbage. Nej, selvfølgelig vil vi ikke det.

Jeg må indrømme, at jeg måske bliver lidt nervøs over hr. Jesper Langballes mistillid til befolkningen. At tænke sig, at der er folk, der forstyrrer præster og kordegne! Er det ikke det, præster og kordegne er til for som folkets tjenere? Jamen det er da frækt, at en borger kan finde på at forstyrre præster og kordegne med de her ting.

Hvis man gør sig den ulejlighed at snakke med Familiestyrelsen, vil man vide, at der gennem mange år har været massive henvendelser år fra borgere, som ønskede at skabe en fælles ramme, en fælles identitet for deres familie, og det synes jeg ikke vi som politikere skal stå i ve-

jen for. Man kan have en politisk holdning, men lad være med at sige, at det er embedsmændene, der finder på det her. Selvfølgelig lytter vi til de gode råd fra sagkundskaben, men det her er en politisk afgørelse.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det var jo et svar, som overhovedet ikke var noget svar.

Det mærkelige ved det er, at hele proteststørmen jo viser, at der rent faktisk er holdning, karakter i befolkningen. Den er et udtryk for, at befolkningen gerne vil regeres. Man vil gerne være fri for, at der er fuldstændig frit slag i alle henseender, man vil faktisk gerne have, at der er nogle lovgivere, der sætter rammer i stedet for at splitte rammerne fuldstændig ad.

At sige, når man er konservativ og nålestribet og går med kongemærke i knaphullet, at man gør det for at styrke sammenholdet, er det rene forvirrede vrøvl. Det gør man, om ikke med det formål – for jeg tror såmænd ikke, der er noget politisk formål med det – men med den konsekvens, at man ødelægger ethvert udtryk for sammenhold.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Ja, borgerne vil gerne regeres, hvis man har som udgangspunkt, at folk ikke kan tænke selv.

Kl. 11.40

Når jeg hører den mistillid over for borgerne, mener jeg, at der eksplicit ligger i det, at når folk skifter navn, gør de det for sjov; det er bare noget, man gør. Men jeg har altså tillid til, at den enkelte familie i kongeriget skifter navn, fordi den har en relevant grund til det, og hvorfor skal vi dog forhindre den i det? Og vi har altså sat nogle spilleregler op. Vi frigiver 1 promille af navnene i Danmark, og det er da også et politisk valg, at vi ikke bare vil lave rent wild west på navneområdet. Vi har sat spilleregler op, modsat hvad man har i f.eks. England og USA, og i Norge har man oven i købet en væsentlig mere liberal navnelov, uden at det har givet nævneværdige problemer.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Når denne sag vækker så stærke lidenskaber, er det selvfølgelig, fordi den omhandler noget helt grundlæggende menneskeligt: Hvad er det til syvende og sidst at være menneske? Det er også